

Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Ústav práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního

Nám. Curieových 7

P r a h a 1

P o s u d e k

vedoucího diplomové práce J. Novotného „Postavení patentových zástupců V České republice
a jejich práva a povinnosti“

V ochraně průmyslového vlastnictví jako součásti imateriálních práv je postavení patentového zástupce a výkon jeho povolání významným fenoménem. Mezi vytvořením technického díla a jeho uplatněním jako nároku na patent vůči státu panuje zvláštní prostor, který musí být vyplněn převážně odbornou technickou činností, která zpravidla je jiná než ta, která vedla např. k vytvoření jedinečného technického řešení. Povolání patentového zástupce má u nás dlouhou tradici, bohužel přerušenu čtyřicetiletou dobou totalitního režimu, který instituci patentových zástupců jako svobodného povolání zrušil. Pro mladší právnickou a technickou veřejnost jde tedy o téma relativně nové, trpící navíc nedostatkem literárních pramenů, které by se povoláním patentového zástupce hlouběji zabývaly. Z těchto důvodů je počín diplomanta, který se tohoto tématu ujal zajisté hodný pozornosti.

Osnova předložené diplomové práce si neklade vysokých ambicí. Je sice postavena na logické posloupnosti tématu, ale až příliš opatrně se přidržuje systematiky platného právního předpisu. Do jeho eventuální kritiky se valně nepouští (snad s výjimkou závěru), ač na mnoha místech by si kritický pohled mnohdy zasloužila. Takový přístup sice zaručuje, že diplomant se nedopustí zjevných pochybení, ale na druhé straně ho zbavuje možnosti neotřelého pohledu.

Práce je rozdělena do dvou částí. První část je věnována postavení patentových zástupců v systému, druhý díl je zcela zasvěcen právům a povinnostem patentových zástupců, jak se podává z platné právní úpravy. Osobně si cením spíše první části, která přece je jen pokusem o

hlubší zamyšlení nad povahou tohoto zvláštního povolání a navíc obsahuje, byť by krátký exkurs k historii zastupování stran ve věcech patentních.

Nejvážnější připomínku, k níž doporučuji, aby se diplomant vrátil při obhajobě práce, spatřuji v určité absenci reálného nikoliv normativního popisu vlastního výkonu povolání. Řekl bych nejráději, čím se vlastně patentový zástupce zabývá ve všední den. Kdyby tohoto praktického pohledu nebyla práce ušetřena, zjistil by diplomant, že v podstatě nejde o výkon nějaké zvláštní právníkové služby, ale že jde o technické služby z oboru patentové inženýrství, které mají s patentovým právem jako součástí práva soukromého právo společného. Vztah mezi službami, které poskytuje advokát a výkonem povolání patentového zástupce zůstal v práci do značné míry utajen a při pečlivosti zpracování látky je to přirozeně škoda.

Z věcného hlediska předložená diplomová práce nevykazuje vad a zdá se, že diplomant se v terénu příslušného předpisu pohybuje suverénně. Seznam použité literatury je skoupý, ale tuším, že diplomant na to nenese vinu. Podrobnější je bibliografie z časopisu.

Uzavírám. Předložená práce splňuje podmínky kladené na práce tohoto druhu a doporučuji její obhajobu.

V Praze dne 24. ledna 2007

JUDr. Vladimír P i t r a